

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204656
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8814204656.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: X. M. W., C.. XX.X.XXXX, D. S. A. Č. XXX, X. W. W., C.. XX.X.XXXX, D. S. A. Č. XXX, X. M. W., C.. XX.X.XXXX, D. S. A. Č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie sumy 1323,12 eur s prísl., takto

rozhodol:

Určuje, že peňažné plnenie priznané rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 8.3.2016 č.k. 5C/51/2014-123 sa povoľuje žalovaným v 1.,2. a 3. rade uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca vopred za príslušný mesiac k rukám žalobcu, začínajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudol právoplatnosť dnes vyhlásený rozsudok v tejto veci, až do úplného zaplatenia dluhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobcovi priznáva proti žalovaným v 1., 2. a 3 rade náhradu trov konania v rozsahu 51%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. rade na zaplatenie sumy 2.307 eur s úrokom z omeškania vo výške 70,92 € zo splátok za obdobie od 21.6.2010 do 12.2.2012, ročným úrokom z omeškania 9% zo sumy 2.307 € od 13.02.2012 do zaplatenia a žiadal priznať trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 20.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v 1.a 2. rade uzatvorili dňa 15.07.2004 zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Žalovaný v 3/rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Ďalej uviedol, že zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

2. Žalovaní v 1. a 2. rade k žalobe uviedli, že poskytnutý úver splácali pokiaľ boli zamestnaní, neskôr keď prišli o prácu celá rodina sa dostala do finančných problémov, už niekoľko rokov je rodina v hmotnej núdzi. Mesačne poberajú dávku v hmotnej núdzi 327,32 eur a prídavky na dieťa vo výške 23,52 eur. Z uvedených dôvodov požiadali o možnosť splácať dlžnú sumu formou mesačných splátok. Navrhli splátky vo výške 30,- eur mesačne.

3. Vedľajší účastník na strane žalovaných vzniesol námietku premlčania a aktívnu legitimáciu žalobcu a žiadal žalobu zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami vedľajšieho účastníka, vypočúvaním žalovaných a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a žalovaní v 1/ a 2/ rade ako dlžníci uzatvorili dňa 15.7.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 3319,39 € (100.000 Sk), ktorý sa žalovaní zaviazali ako dlžníci splácať v mesačných splátkach po 1390 Sk a to v 120 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.7.2014, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 10,30% ročne.

6. Súd v predmetnej veci rozsudkom zo dňa 8.3.2016 č.k. 5C/51/2014-123 zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. rade zaplatiť žalobcovi 1.703,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% z dlžnej sumy od 21.6.2011 do zaplatenia. Určil, že toto plnenie sa môže vykonať v splátkach vo výške po 50,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred za príslušný mesiac až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania predstavujúcu pomernú časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,24 eur a trovy právneho zastúpenia advokátovi žalobcu vo výške 114,43 eur. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že v zmysle Všeobecných obchodných podmienok (VOP) klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčasti a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bol aj poplatok za správu úveru v sume 1,32 eur mesačne. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 1,32 eur predstavuje sumu 44,82 eur, pričom nepremilčaných bolo 38 splátok, ktorých splatnosť nastala po 20.6.2011, každá v sume 44,82 eur a v závislosti od toho, súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 1.703,16 eur, ktorú im umožnil zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur vzhľadom na ich nepriaznivú finančnú situáciu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň ustálil úrok z omeškania zo sumy 1.703,16 eur a na 9,25% ročne, ktorý je dôvodný a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

7. Výrok o trovách konania bol vyhlásený tak, že súd priznal žalobcovi náhradu trov konania predstavujúcu pomernú časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,24 eur a trovy právneho zastúpenia advokátovi žalobcu vo výške 114,43 eur, pričom správne mali tieto trovy právneho zastúpenia predstavovať sumu 587,06 eur, pričom pri príprave podkladov potrebných na vyhlásenie rozsudku na pojednávaní došlo v dôsledku skopírovania časti textu z inej právnej veci k zrejmej nesprávosti pri údajoch o výške priznaných trov právneho zastúpenia. Nakoľko vyhláseným rozsudkom je súd viazaný, preto písomné vyhotovenie rozsudku musí byť v súlade s tým, ako bol vyhlásený a súd nemohol aplikovať ustanovenie § 164 O.s.p.. Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd prvej inštancie nepriznal z dôvodu, že tento vystupoval na strane neúspešného účastníka (sporovej strany).

8. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o splatnosti dlhu a proti výroku o trovách právneho zastúpenia.

9. Poukázal na to, že výrok o určení vykonávania peňažného plnenia v splátkach je nevykonateľný, nakoľko súd v ňom nestanovil čas, od ktorého sú žalovaní povinní začať vykonávať peňažné plnenie v splátkach. Predmetný výrok rozsudku by bol vykonateľný v prípade, ak by znel tak, že uvedené splátky majú žalovaní začať splácať počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť. Takýmto spôsobom však súd svoj výrok v tomto smere neformuloval. Pokiaľ ide o trovy konania, tento výrok taktiež nie je správny. Žalobca si uplatnil a zároveň vyčíslil trovy konania a právneho

zastúpenia v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. a aj samotný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že pochybil a správne mal žalobcovi priznať náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 587,06 eur, avšak nesprávne ustálil náhradu týchto trov na sumu 114,43 eur.

10. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 7.9.2017 č.k. 11Co/65/2016-161 zrušil rozsudok vo výroku o splatnosti dlhu a vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi sporovými stranami a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. V odôvodnení uznesenia uviedol, že pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku, týkajúci sa splatnosti dlhu, t.j. žalobcom uplatnenej pohľadávky v tomto konaní, treba súhlasiť so závermi žalobcu uvedenými v odôvodnení jeho odvolania, že rozsudok je v tejto časti nevykonateľný, pretože nie je zrejmé, od ktorého mesiaca majú žalovaní začať splácať svoj dlh v daných splátkach vždy k uvedenému 25. dňu v mesiaci. Táto nevykonateľnosť rozsudku je spojená zároveň s vyššie uvedenou nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, pretože v odôvodnení rozhodnutia sa súd prvej inštancie náležite nevyporiadal z hľadiska odôvodnenia s úpravou, ktorú uviedol do výroku rozsudku a neposkytol vlastne sporovým stranám ani konkrétny postup ako začať so splácaním dlhu. Správny je názor žalobcu v tomto smere, že najúčelnejšie by bolo uviesť mesiac (na základe úvahy súdu prvej inštancie), od ktorého je potrebné s týmto splácaním dlhu začať. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, tento je nepreskúmateľný taktiež z dôvodu, že súd uvažoval pôvodne s vyššou sumou náhrady trov konania, avšak z dôvodu viazanosti znením rozsudku v tejto časti, tak ako bol rozsudok vyhlásený na pojednávaní 8.3.2016, uviedol v skutočnosti inú sumu. Preto z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, aj rozhodnutia súdu prvej inštancie aj v tejto časti odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil napadnutý rozsudok aj v tejto časti. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní (§ 391 ods. 1 CSP) bude náležitým spôsobom a preskúmateľne uviesť splatnosť dlhu, ktorý je prejednávaný v tomto konaní a náležite uviesť a odôvodniť výšku trov konania na strane žalobcu ako sporovej strany, ktorá mala v konaní čiastočný úspech (§ 391 ods. 3 CSP).

12. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na ostatnom pojednávaní uviedol, že zotrváva v celom rozsahu na svojom odvolaní, respektíve na dôvodoch uvedených v odvolaní proti rozsudku zo dňa 8.3.2016 s tým, že žiada, aby súd takto určil splatnosť a rozhodol aj o trovách konania.

13. Nesúhlasil s navrhovanou výškou splátky, nakoľko pri splátke 30 eur mesačne, by to splácanie presahovalo 12 rokov, navrhol povoliť splácať dlh v splátkach vo výške po 50 eur mesačne, alebo zaviazat' žalovaných na plnenie dlhu naraz s tým, že ďalšie možnosti, ako povoliť splácanie, prípadne nejakých spôsobom sa dohodnúť sa so žalovanými by využil žalobca.

14. Žalovaný v 1.rade uviedol, že splátka vo výške 50,- eur mu vzhľadom na jeho majetkové pomery nevyhovuje, žiadal by súd o povolenie uhradiť dlh v splátkach vo výške 30,- eur, nakoľko je nezamestnaný, jeho príjem pozostáva spolu s manželkou iba zo sociálnej dávky, ktorú poberá vo výške 260 eur. Avšak od 1.7.2018 im bola táto dávka znížená na sumu 177,60 eur. Žije v rodičovskom dome, ktorý zatiaľ ešte nie je vysporiadaný. Každý zo súrodencov má v tomto dome svoju časť. V dome žije 6 rodín, pričom každá z týchto rodín sa spolupodieľa na úhradách za náklady na bývanie. Žalovaný v 1. rade spolu s manželkou uhrádzajú platby za elektrinu vo výške 80 eur mesačne, za vodu sumu 23 eur mesačne. Má vyživovaciu povinnosť k 16-ročnej dcére s tým, že bežné výdavky na stravu a ošatenie sú všetky ostatné výdavky z ich príjmov, teda všetko, čo im ostane po uhradení platieb za bývanie použijú na ostatné bežné výdavky, viacej im neostáva.

15. Žalovaná v 2. rade potvrdila všetko, čo uviedol žalovaný v 1. rade. Zároveň doplnila, že doteraz poberali prídavky na dcéru vo výške 23 eur, avšak táto už ukončila štúdium na základnej škole.

16. Žalovaný v 3. rade uviedol, že je bratom žalovaného v 1. rade s tým, že tak isto býva v nehnuteľnosti spoločne so žalovanými v 1. a 2. rade. Spolupodieľa sa na úhradách za bývanie vo výške 80,- eur za elektrinu, vo výške 23,- eur za vodu, pričom doplnil, že za komunálny odpad sa platí 5,- eur za štvrtrok pre danú nehnuteľnosť. Je nezamestnaný, ako aj jeho manželka, spoločne poberajú dávku v hmotnej núdzi vo výške 260 eur mesačne. Majú vyživovaciu povinnosť k 15-ročnému synovi, pričom poberajú rodinné prídavky vo výške 23 eur mesačne. Mesačné výdavky na stravu, ošatenie a ďalšie bežné výdavky pre celú rodinu predstavujú minimálne od 80 do 100 eur. V predmetnej nehnuteľnosti žije 6 rodín, môže sa jednať spolu s maloletými deťmi zhruba o 30 ľudí. Z toho dôvodu bola zálohová platba za elektrinu vo

výške 685,- eur. V súčasnosti je zálohová platba znížená pre celú nehnuteľnosť zhruba na sumu okolo 480,- eur.

17. Z rozhodnutia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zo dňa 18.7.2018 predloženého žalovaným v 1. rade vyplýva, že sa mu znížila pomoc v hmotnej núdzi na sumu 177,60 eur.

18. Podľa predloženého dokladu SIPO II, žalovaným v 3. rade, zálohová platba za elektrinu pre nehnuteľnosť, v ktorej žije šesť rodín je vo výške 685,80 eur mesačne a za rozhlas a televíziu vo výške 4,64 eur mesačne. Jedná sa o obdobie decembra 2017.

19. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni zo dňa 27.6.2018 vyplýva, že žalovaná v 2. rade je osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov. Dávky vyplácané sociálnou poisťovňou nepoberá. Z odpovede na lustráciu zo dňa 27.6.2018 ohľadne žalovaného v 3. rade je zrejmé, že tento nepoberá dávky vyplácané sociálnou poisťovňou, tak isto z lustrácie zo dňa 27.6.2018 ohľadne žalovaného v 1. rade je zrejmé, že tento nepoberá dávky vyplácané sociálnou poisťovňou.

20. V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

21. Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

22. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

25. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

27. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

28. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

29. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaných, súd im povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 50,- eur mesačne.

30. Žalovaní poberajú iba dávku v hmotnej núdzi, pričom žijú v rodinnom dome po rodičoch, ktorý obýva 6 rodín, teda spolu s maloletými deťmi približne 30,- osôb. Na platbách za energie sa podieľajú spoločne, o ich výške predložili doklady. Žalovaní v 1. a 2. rade ako aj žalovaný v 3. rade majú vyživovaciu povinnosť každý k jednému nezaopatrenému dieťaťu. Tieto skutočnosti musel súd zohľadniť. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu v danom prípade nepresiahne dobu 36 mesiacov. Nakoľko žalovaní sú zaviazaní na úhradu dlhu spoločne a nerozdielne, na každého z nich pripadá suma približne 17,- eur mesačne. Zároveň súd nemohol určiť nižšiu splátku, nakoľko by tak došlo k splácaniu dlžnej sumy neprímerane dlhý čas, čo by sa zároveň prejavovalo navyšovaním úroku z omeškania. Uvedené by tak nebolo v prospech žalovaných, najmä ako boli právoplatne zaviazaní na úhradu dlžnej sumy s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti po zohľadnení majetkovej a sociálnej situácie žalovaných, s prihliadnutím na jeho majetkové a sociálne pomery, vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, súd im povolil uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach po 50,- eur mesačne. Žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

31. Súd zároveň odstránil nedostatok zrušeného výroku pôvodného rozsudku v časti týkajúcej sa splatnosti priznanej sumy a určil mesiac, od ktorého je potrebné s týmto splácaním dlhu začať. Pôjde o mesiac nasledujúci po mesiaci, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť.

32. Po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove ostal predmetom konania iba nárok na náhradu trov medzi žalobcom a žalovanými v 1. až 3. rade. Výrok o trovách vedľajšieho účastníka ostal odvolaním nedotknutý.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Zásadu úspechu v spore nemožno posudzovať za každé štádium konania osobitne, ale súd má rozhodnúť o náhrade trov konania na základe celkového úspechu vo veci. „To znamená, že sa nemôže úspešnému odvolateľovi priznať náhrada trov za odvolacie konanie, ak bol napokon v konaní na súde prvého stupňa úspešný druhý účastník, ale náhrada všetkých účelne vynaložených trov v celom konaní od jeho začiatku až po jeho skončenie sa priznáva iba jednému účastníkovi.“ (Števec, M. a kol., Občiansky súdny poriadok, I. diel. Komentár, 2. vydanie, s. 965).

37. Osobitné rozdeľovanie náhrady trov konania na jednotlivé štádiá by podľa názoru súdu bolo neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Prvoinštančné a odvolacie konanie v rámci jedného sporu tvoria jeden celok. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 350/09). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

38. Pre účely určenia pomery úspechu medzi stranami sporu súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej dňa 8.3.2016. Žalobca požadoval sumu 2307 eur, úrok z omeškania vo výške 70,95 eur od 21.6.2010 do 12.2.2012 úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2307 eur odo dňa 13.2.2012 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku 8.3.2016 predstavuje sumu 868,79 eur.

39. Z uplatnenej sumy 3246,71 eur (ku dňu 8.3.2016) žalobca dôvodne uplatňoval 2446,84,- eur. Priznaná suma vyčíslená ku dňu 8.3.2016 pozostávajúca z istiny 1703,16 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1703,16 od 21.6.2011 do zaplatenia, čo predstavuje ku dňu 8.3.2016 sumu 743,68 eur.

40. Žalobcov úspech tak predstavoval 75,36% ($2446,84 \times 100 : 3246,71 = 18,17\%$) a neúspech 24,64% a po odpočítaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 50,72 %.

41. Uvedenú náhradu mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.